

Liever te lief

MET DE PARADE-VOORSTELLING ZIE DE MENS ONDERZOEKT THEATERMAKER TIM SCHOUTEN OF HET MOGELIJK IS OM VAN IEDEREEN TE HOUDEN. 'MISSCHIEN KUNNEN WE WAT DICHTER BIJ ELKAAR KOMEN IN DEZE GEPOLARISEERDE SAMENLEVING.'

Tekst Machiel Coehorst

Tim Schouten is van vele markten thuis. Hij stond op het podium bij theatergezelschappen als Orkater, maakt zijn eigen voorstellingen bij Dear T, en is acteur en presentator op tv. Zo kun je hem kennen van *Flikken Rotterdam* en *Checkpoint*. Ook stond hij vier keer met een voorstelling op de Kinderparade.

Met *Zie de mens* maakt hij zijn Parade-debuut voor volwassenen. Toch spelen ook kinderen hierin weer een grote rol. Samen met Dax, Lente en Abel, alle drie tussen de 10 en 12 jaar, onderzoekt Tim of het mogelijk is om, tegen alle polarisatie in, de mens te zien in iedereen. In je ouders, vrienden en buren – dat lukt vast wel. Maar hoe zit dat bij iemand die je niet kent? De dakloze waar je altijd omheen loopt? Degene met wie je ruzie hebt? Een oorlogszuchtige dictator als Poetin? Tim: 'Ik denk dat volwassenen hierin iets kunnen leren van kinderen.'

In welke vorm heb je de voorstelling gegoten?

'Een jaar geleden ben ik samen met de kinderen gaan uitzoeken van wie je allemaal kunt houden in je leven. Ik heb ze vragen voorgelegd als: zijn er mensen van wie je vroeger wel hield, maar nu niet meer? En hoe komt dat? Kun je vrienden worden met iemand met wie je ruzie hebt? De vragen worden steeds ingewikkelder. Aan het eind vraag ik of ze ook vrienden zouden kunnen worden met iemand uit Rusland. En of ze van Poetin zouden kunnen houden. Hun antwoorden heb ik opgenomen en een aantal daarvan speel ik

af tijdens de voorstelling. Het publiek neem ik via koptelefoons mee terug naar die gesprekken tussen mij en de kinderen. Aan de hand van de inzichten die de kinderen delen, probeer ik een eigen antwoord te vinden. Daarbij maak ik ook uitstapjes naar volwassen personen die van iedereen leken te houden, zoals Martin Luther King, Jezus en Moeder Theresa. Ook zing ik onder andere uit de *Matthäus-Passion* en doe ik iets verrassends met mijn haar. Daarover ga ik nog niets verklappen.'

Oké, dat wachten we nog even af. Maar het antwoord op de vraag over Poetin ligt wel voor de hand, toch?

'Nou, niet helemaal. Aanvankelijk zeggen de kinderen natuurlijk "nee". Vervolgens vraag ik in welke situatie ze wel van hem zouden kunnen houden. Als hij echt berouw zou tonen? Of als hij erge dingen had meegemaakt? Zo probeer ik ieders gedachten een beetje te rekken.'

Waarom stel je de vragen eigenlijk aan kinderen?

'We worden allemaal geboren zonder vooroordelen, maar naarmate we ouder worden, krijgen we ze aangeleerd. Een jong kind is nog veel minder bezig met wat

iemands achtergrond is, wat voor auto of baan die heeft, of iemand hetero of homo is. Terwijl ik me als volwassene al snel een mening kan vormen op basis van dat soort dingen. Kinderen zijn naar mijn idee beter in staat om "de mens te zien".

Hoe kwam je op deze thematiek?

'De voorstelling is een poging om te kijken of we dichter bij elkaar kunnen komen in deze gepolariseerde samenleving. Er is ook een persoonlijke drijfveer: ik ben christelijk én homo. Dat lijkt voor de buitenwereld niet te passen, terwijl die twee voor mij prima samengaan. Desondanks is het wel een struggle geweest. Ook omdat in de theaterwereld vooral mensen werken die weinig van het christendom moeten hebben. Op de toneelschool werd er veroordelend gereageerd op mijn christen-zijn, terwijl dat in de kerk gebeurde vanwege mijn homo-zijn. Vanuit dat perspectief ontstond bij mij het verlangen om mensen, hoe verschillend ook, te verbinden.'

Dus die struggle was een inspiratie voor je voorstelling?

'Zeker. Toen ik een liefdesvriend kreeg, werd ik daarom door sommige mensen veroordeeld. Tegelijkertijd worden die homo-veroordelende mensen ook weer veroordeeld. En zo drijven we alleen maar verder van elkaar weg. Hoe verdrietig ik het ook vind als iemand mijn homoseksualiteit afkeurt, dat is voor mij geen reden om niet met die persoon aan tafel te gaan zitten. Dat was het vroeger wel. Een aantal jaar geleden kwam een vriendin op bezoek, ik had toen net een vriend. Gezellig, dacht ik, maar ze bleek een map bij zich te hebben met info over waarom het niet goed is om een relatie te hebben met een man. Dat deed me pijn en ik heb het contact met haar verbroken. Nu denk ik: ik zou daar graag overheen willen stappen. We zijn het niet eens met elkaar, maar als we elkaar in onze waarde laten, is het mogelijk om weer samen aan tafel te zitten.'

Voel je je een wereldverbeteraar?

'Ja, die drang heb ik zeker. Maar waar anderen de wereld proberen te verbeteren door de confrontatie op te zoeken, zoek ik liever het gesprek. Tegen elkaar roepen heeft weinig zin. Wat heb je eraan om elkaar af te wijzen? Mensen zeggen daarom vaak dat ik te lief ben. Dat is dan maar zo, ik ben liever te lief. Dat kan deze wereld volgens mij goed gebruiken!' ◀

> 31 juli t/m 5 augustus, De Parade Utrecht
deparade.nl dear-t.nl

**'IK BEN
CHRISTELIJK ÉN HOMO.
DAT LIJKT VOOR DE
BUITENWERELD NIET
TE PASSEN'**

Fotografie Casper Koster